

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 612/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. L., t. č. vo výkone trestu, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16 C 122/2007 z 25. októbra 2011 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 140/2012 z 15. mája 2013, ako aj jemu predchádzajúcim postupom, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. L. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. augusta 2013 doručená sťažnosť P. L., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 C 122/2007 z 25. októbra 2011 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Co 140/2012 z 15. mája 2013, ako aj jemu predchádzajúcim postupom.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v roku 2007 podal okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu sp. zn. 15 C 122/2007 z 25. októbra 2011 tak, že žaloba bol zamietnutá. K priebehu konania pred okresným súdom sťažovateľ uviedol, že mu nebolo umožnené „*byť na pojednávaniach... podávať návrhy, prednesy navrhovať dôkazy, vypočúvať svedkov...*“. Uvedeným postupom okresný súd poskytol podľa sťažovateľa neoprávnenú výhodu druhému účastníkovi konania, čím porušil princíp rovnosti zbraní v konaní.

Krajský súd ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 4 Co 140/2012 z 15. mája 2013 potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne. Rovnako krajský súd podľa tvrdenia sťažovateľa nezabezpečil jeho účasť na pojednávaní, na ktorom vyhlásil svoje rozhodnutie.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví:

„1. Ústavné právo P. L... na súdnu ochranu, rovnosť v konaní, na prístup k súdu, a pod. podľa čl. 46 Ústavy SR, 47 ods. 3 Ústavy SR, 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie zaručované v čl. 6 ods. 1 Dohovoru, právo na opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru, a iné, v konaní vedenom na /a rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 15. 5. 2013 č. 4Co/140/2012-292 ako aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25. 10. 2011 č. 16 C/122/2007, porušené boli.

2. Ústavný súd SR týmto zrušuje rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 15. 5. 2013 č. 4Co/140/2012-292 a vec vracia na ďalšie konanie.“

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol, že kontaktoval Centrum právnej pomoci z dôvodu ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu, že k sťažnosti sťažovateľ nepripojil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto prípisom zo 17. septembra 2013 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy sťažnosť v požadovanom rozsahu doplnil, teda predložil rozhodnutie Centra právnej pomoci o poskytnutí právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom spolu s písomným splnomocnením udeleným konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Zároveň ho poučil o následkoch jej nedoplnenia v stanovenej lehote a možnosti odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 21. septembra 2013, v rámci ktorého uviedol, že rozhodnutím Centra právnej pomoci sp. zn. 3 N 6894/2013-PP zo 16. augusta 2013 mu bol predbežne priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom a určený advokát JUDr. Michal Polák. Súčasne uviedol, že požiadal menovaného advokáta o vypracovanie splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom predložil kópiu uvedenej žiadosti.

Ústavný súd dopytom na Centre právnej pomoci, kancelárie Trenčín zistil, že rozhodnutím sp. zn. 3 N 6894/2013-PP zo 16. augusta 2013 bolo rozhodnuté o predbežnom priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi a bol mu určený advokát JUDr. M. H., B., na spísanie a podanie dovolania proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 4 Co 140/2012.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu obsahujúcej upozornenie na možnosť odmietnutia jeho sťažnosti v prípade nesplnenia podmienok v nej stanovených vo svojom podaní z 21. septembra 2013 uviedol zjavne nepravdivé tvrdenia

o konaní o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom vzhľadom na množstvo sťažností sťažovateľa, ktorými sa domáhal ochrany svojich práv pred ústavným súdom v predchádzajúcom období, mu musel byť zrejmý rozdiel medzi spísaním dovolania a sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd so zreteľom na nepredloženie splnomocnenia na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v stanovenej lehote (ani do predbežného prerokovania sťažnosti) rozhodol o odmietnutí sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu. S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho v petite sťažnosti označených práv nezaoberal.

Odmietnutie tejto sťažnosti neznamená, že ústavný súd sa v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením práv sťažovateľa. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom však predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2013